

آگاهی و درک متقابل

پرسپولیس و استقلال

در سنوات گذشته برای برگزاری شهر آورد تهران با مشکل جدی روبرو بودیم. از مدت‌ها قبل مسئولان تأمین استان، نیروهای نظامی و انتظامی، متولیان دستگاه ورزش به ویژه فدراسیون فوتبال وارد صحنه می‌شدند و با برنامیزی و بررسی جمیع جهات و استفاده از تبلیغات رادیو و تلویزیونی در صدد انجام یک بازی بودند حتی کسی جرأت اسم بردن از یک داور ایرانی را هم برای قضاوت نداشت و همواره سیاه جامگانی از اروپا و آسیا برای این امر به تهران فراخوانده می‌شدند. خوشبختانه با تصمیم خوب مسئولان و درک متقابل تماشاگران، چند سالی است که کار قضاوت این شهر آورد به داوران کشور مان سپرده شده است و با کاهش تنش در سکوها و اعمال مدیریت خوب، شاهد انجام این بازی در فضایی بهتر از گذشته هستیم.

استقلال که در چند بازی گذشته، همواره پیروز میدان بوده است، با برتری روحی و روانی بر حریف و استفاده از چند بازیکن مطرح و ملی پوش در صدد تکرار بردهای قبلی است تا اوضاع خود را در جدول تثبیت نماید و بانگاهی امیدوارانه راه قهرمانی را هموار نماید. استقلال در این راه با تیمهای تراکتورسازی و سپاهان رقابتی تنگاتنگ دارد. ضمن آنکه از نفت تهران و صبانبیز غافل نیست. پرسپولیس اگر چه با مربیگری «دنیزلی» فوتبال روانتر و بهتری نسبت به گذشته ارائه می‌دهد و آمادگی کریمی و محمدنوری و بازگشت اولادی، نوروزی و علی عسگر، این تیم را در تاکتیکهای تهاجمی زهر دار تر نشان می‌دهد، اما ناهماهنگی ها و مشکلات دفاعی، به ویژه در عمق و اشتباهات فاحش میثاق معمارزاده در درون دروازه «پاشنه آشیل» سرخپوشان به حساب می‌آید. در واقع در بازیهای قبلی، تیم استقلال با سرعت دادن به بازی و ارسال توپهای عمقی به خوبی از دفاع کند و ناهماهنگ پرسپولیس استفاده کرده و به هدف

هشدار به مسئولان:

سلامت ورزشکاران را جدی بگیرید

برای مقابله با پدیده مذموم دوپینگ نباید دامنه فعالیت‌ها را تنها به لیگ برتر و نظارت در این حوزه خلاصه کرد. باید با برنامه ریزی و دقت نظر عملکرد فوتبالیست‌های نوجوان، جوان و امیدو تیمهای حاضر در عرصه لیگ آزادگان و رده‌های پایین تر را زیر ذره بین برد و با قرا دادن کادر پزشکی قوی و حضور در تمامی صحنه‌ها مراقب سلامت جسمانی آینده سازان کشور بود.

متأسفانه استفاده از مکمل‌ها و تزریق‌های بی‌رویه در تیمهای پایه رایج شده است و مسئولان تیمها و مربیان آنها هم توجهی به این مسائل ندارند.

اخیراً بعضی از فوتبالیست‌ها با آگاهی کامل به سمت تزریق‌های عضلانی روی آورده‌اند. این داروها اگر چه ویتامین محسوب شده و دوپینگ به شمار نمی‌آیند، اما عملکرد عضلات را محدود و موجب کاهش درد می‌شوند.

به همین دلیل مربیان، استفاده از این روش را برای بازیکنان آسیب دیده تجویز و توجیه می‌کنند، تا با حضور آنها در زمین به هدف برسند، غافل از آنکه استفاده بی‌رویه از این ویتامین‌ها موجب کاهش

فوتبال در بیراهه

انتخابات فرمایشی دیگری در راه است!

امید داشتن به اصلاح روند نامطلوب فوتبال بیهوده است و با نگاه دست‌اندرکاران به تفکرات گروهی و حزبی نمی‌توان به آینده دل بست.

متأسفانه دستگاه ورزش در حال چیدمان افراد مورد نظر خود در راس فدراسیون است و با انتخابات فرمایشی، راه را برای رقابت سالم نامزدها می‌بندد.

آنچه که در مجمع انتخاباتی والیبال گذشت، به وضوح نشان داد که مسئولان وزارت ورزش و جوانان با حمایت علنی از کاندیدای مورد نظر خود به تخریب دیگران روی آورده‌اند. در کشتی، دو میدانی و تنیس روی میز اوضاع خطی و جناحی هدایت می‌شود. بدیهی است در چنین شرایطی رای افراد حاضر در مجمع از استقلال لازم به دور است!

در فوتبال بعد از آنکه دکتر محمد دادکان حضور در عرصه رقابت انتخاباتی را منتفی دانست و انتقادات شدیدی را متوجه مسئولان سیاسی و ورزشی نمود، گفته می‌شود علی‌رغم شایعات حضور احتمالی رویانیان، کفاشیان، فتح‌الله زاده و مهدی تاج در انتخابات در پشت پرده تحرکاتی در شرف تکوین است. از جمله این اقدامات، حضور سجادی معاون وزارت ورزش و امور جوانان در انتخابات فدراسیون فوتبال و وجود شائبه‌های فراوان در مهره چینی‌ها است. در همین راستا حضور علی رغبتی عضو سابق کمیته انتقالی فدراسیون در پست دبیر کلی در کنار سجادی از تصمیم قوی مسئولان ورزش برای احاطه بر فوتبال حکایت می‌کند.

جالب آنکه کفاشیان هم برای حفظ موقعیت خود متوسل به اهرم‌های متفاوتی شده است که اظهارات عجیب «کی‌روش» و حمایت علنی او از فدراسیون فعلی نمونه‌ای از این مدعا است. از طرف دیگر سکوت معنادار مهدی تاج و تحرکات پشت صحنه رویانیان و کفاشیان که در صدد یارگیری و جلب نظر و حمایت افراد سیاسی هستند، بر دامنه این ابهامات می‌افزاید. البته تجربه نشان داده که در نهایت تفکر دستگاه ورزش بر تمامی فعالیتهای گروه‌ها و نهادهای مستقل تفرق دارد و فرد پیروز انتخابات از دل وزارت ورزش بیرون خواهد آمد.

آیا با این تفکر محدود و سلیقه‌ای می‌توان به آینده فوتبال خوشبین بود؟

چرا نامزدهای مستقل، برنامه محور و کارآمد و متخصص نمی‌توانند در این عرصه ورود پیدا کنند و توانایی‌های خود را در رشته پر طرفدار فوتبال به منصف ظهور برسانند.

به یاد داشته باشیم تیم ملی مراحل حساسی پیش رو دارد، دیدار تعیین کننده با قطر در تهران و شناخت ۴ رقیب اصلی در مرحله دوم جام جهانی در قاره آسیا در اسفندماه و سه بازی مهم در خرداد ۹۱ اقتضاء می‌کند تا با تمام توان به تدارک تیم ملی بپردازیم و منافع ملی را بر تمایلات شخصی و جناحی ارجح بدانیم.

